

[Rasmussen (Gylling).]

Forslag, som tager Sigte paa bestemte Ting, og skønt de maaske ikke er bestemt præciseret, kan enhver overskue Grænserne, og der er ikke Anledning til at rulle det frygtelige Billede op, som det ærede Medlem oprullede. Jeg tror, at det, det ærede Medlem vil naa derved, er at drive Agitation. Naar det ærede Medlem nu beskylder den højtærede Minister for at drive Agitation paa dette Spørgsmaal, synes jeg, at det er urimeligt at beskyldte for at drive Agitation paa et Spørgsmaal, som et andet Parti har rejst, og som er drøftet her gennem 10 Aar. Der kan ikke, synes jeg, være Grund for Handelsministeren til at drive Agitation paa det Grundlag, nej, Agitationen ligger paa en anden Bøve, den ligger hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som benyttede Lejligheden til paa sin agitatoriske Maade at give Grunde for, at det konservative Parti ikke egentlig ønsker at være med i Lovgivningsarbejdet for at standse en virkelig skadelig Monopolisering. Jeg tror nu ikke, det konservative Parti har ment noget som helst alvorligt med deres Arbejde i denne Sag. Det foreliggende Lovforslag har nu i 10 Aar været til Raadighed for de Herrer, og hvis de vilde have udarbejdet noget bedre, kunde de gøre det, dersom de har Evnerne dertil eller Troen paa at kunne gøre det. Hver Gang Lovforslaget har været til Behandling her, har de nøjedes med lange Taler, mange Gange om helt andre Ting end det, Lovforslaget tager Sigte paa. Det forekommer mig, at naar man virkelig mener noget med, at man godt kunde tænke sig at gaa ind i et Arbejde med Hensyn til denne Sag, skulde man have vist det noget mere i Gerning end i Ord — Ord har vi haft nok af, det har det ærede Medlem af det konservative Parti vist Gang paa Gang.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal fatte mig kort, da Tiden nu er saa lang fremskreden. Et Par Bemærkninger maa jeg dog gøre.

Først til det ærede Medlem Hr. Olav Olsen, der var noget fortørnet over, at jeg havde udtalt mig, som jeg gjorde, overfor hans Udtalelser om Venstres Holdning. Det var paa Venstres Vegne, han havde udtalt sig, og han vilde lade mig vide, at jeg

kunde ikke staa her eller andetsteds og diktere, Venstre lod sig overhovedet ikke noget diktere. Jeg vil heller ikke diktere Venstre noget. Jeg har stillet Venstre overfor dets eget Forslag, det er det, jeg har gjort. Naar det ærede Medlem saa som Venstres Ordfører vender sig mod dette Lovforslag og kritiserer det baade i den ene og den anden Retning, er det, jeg siger til det ærede Medlem, at jeg kan ikke forstaa, at han kan optræde paa en saadan Maade, jeg synes, der skulde være en Smule Rimelighed i Tingene, og jeg kan da kun tage det ærede Medlems Udtalelser som et Udtryk for, at nu vil Venstre ikke forhandle. Nu siger det ærede Medlem: Jo, vi vil forhandle! Ja, om hvad? De vil ikke forhandle om deres eget Forslag, det kritiserede det ærede Medlem baade paa den ene og den anden Maade, der er ikke en Paragraf i Forslaget undtagen § 4, som det ærede Medlem ikke har vendt sig imod. Men hvis der overhovedet skal være nogen fornuftig Mening forbundet med § 4, maa man nødvendigvis have de foranstaaende Paragraffer med ogsaa. Men jeg skal glæde mig meget til at se det ærede Medlem Hr. Olav Olsen paa Venstres Vegne ved Forhandlingsbordet. Jeg er ogsaa villig til Forhandling, men jeg vil tillade mig fremdeles at pege paa den Uoverensstemmelse, der er mellem Venstres Stilling i 1919—20 og saa den afvisende Holdning, som det ærede Medlem her har givet Udtryk for.

Det ærede Medlem spurgte mig paa ny om Køgesagen. Ja, jeg kan virkelig ikke svare paa et Spørgsmaal i en Sag, som jeg ikke har det fjerneste Kendskab til. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem med et Svar her, for jeg ved slet ikke, hvad det er; der er passeret i Køge, og det vedkommer heller ikke mig, saa det ærede Medlem maa gaa et andet Sted hen med sit Spørgsmaal. Jeg har givet ham Anvisning paa, hvor han skal gaa hen med det. Naar han har faaet Svar dér, og det ikke er tilfredsstillende, er der ikke andet at gøre end at prøve paa at diskutere det et andet Sted, og jeg skal da være villig til at diskutere det med det ærede Medlem, men jeg kan ikke gøre det her, for jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem i Realiteten spørger om.

Det ærede Medlem vilde nu gøre § 5 til en Paragraf, som Socialdemokraterne har praktet de stakkels Radikale paa. Ja, det er